USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. P. O.,** zastoupeného Mgr. Barborou Barcalovou, advokátkou se sídlem Klimentská 1652/36, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2022, č. j. OAM-171/LE-BA05-K03-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2022, č. j. 51 Az 2/2022 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Barboře Barcalové, advokátce, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státním příslušníkem N. O mezinárodní ochranu požádal poprvé v roce 1998 a následně dne 12. 1. 2019. Žalovaný mu rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020 mezinárodní ochranu neudělil. Dne 8. 12. 2021 požádal žalobce znovu o mezinárodní ochranu. Žalovaný posoudil tuto žádost jako opakovanou a tudíž nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Řízení proto zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] Proti naposledy zmíněnému rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který jeho žalobu zamítl. Krajský soud posuzoval, zda mohl žalobce uvést důvody tvrzené v opakované žádosti již v rámci žádosti podané v roce 2019, resp. zda mu v tom nebránily okolnosti na něm nezávislé. Dospěl k závěru, že žalobce neuvedl všechny skutečnosti již v předchozí žádosti pouze na

základě vlastního rozhodnutí. Žalobce ani netvrdil, že by mu v tom bránila objektivní překážka.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti uvedl, že má odůvodněnou obavu z návratu do země původu, kde mu hrozí újma ze strany státu. Obává se také o své zdraví, protože je diabetik. Dostupnost kvalitní zdravotní péče je nízká a jsou s ní spojeny vysoké náklady. Při podání žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl všechny důvody najednou, neboť se obával reakce státních orgánů, se kterými měl z Nigérie špatné zkušenosti. V zemi původu byl stěžovatel prohlášen za uprchlíka. Příbuzní mu doporučovali, aby se tam nevracel. Stěžovatel se tak obává v případě návratu do země původu pronásledování a nelidského zacházení. Podle jeho názoru nelze považovat Nigérii za bezpečnou zemi.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s posouzením krajského soudu a odkázal na správní spis.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele [§ 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, *„podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1“*. Ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu předpokládá, že žalovaný nejprve posoudí, zda je opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany přípustná, tj. zda cizinec *„uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení* [písm. a)] *a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a* [písm. b)]“.

[8] Podle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS, platí, že „*rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat odůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“. Z bodu 13 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018-45, plyne, že „*za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele*“.

[9] Při posuzování přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se tedy hodnotí pouze to, zda žadatel uvedl nové azylově relevantní okolnosti, které nemohl bez svého zavinění uvést dříve, či zda se relevantním způsobem změnily okolnosti na jeho vůli nezávislé (typicky poměry v zemi původu), které by odůvodňovaly nové meritorní posouzení jeho případu. Pokud tomu tak je, bude žádost věcně projednána; v opačném případě žalovaný řízení zastaví. Tím je určen i rámec soudního přezkumu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2022, č. j. 6 Azs 225/2021 - 41).

[10] Krajský soud mohl přezkoumat rozhodnutí pouze ve výše vytyčených mantinelech. Této povinnosti krajský soud dostál. Správně vysvětlil, že stěžovatelova opakovaná žádost není přípustná, neboť stěžovatel mohl důvody pro její podání uvést již v předchozí žádosti, resp. stěžovatel neuvedl žádný objektivní důvod, který by mu zabránil uvést azylově relevantní důvody již v předchozí žádosti. Krajský soud se také dostatečně zabýval tím, zda se správní orgány vypořádaly s aktuální situací v zemi původu; stěžovatel ani netvrdil žádnou okolnost, která se v zemi původu od podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu změnila. Krajský soud při svém rozhodnutí respektoval ustálenou judikaturu.

[11] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v dané věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž tak Nejvyšší správní soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Krajský soud se nedopustil ani zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Posoudil věc v souladu s konstantní judikaturou, od které Nejvyšší správní soud neshledal důvod se odchýlit.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti po provedení nezbytných úkonů (zejména po rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce). Proto se již samostatně nezabýval návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[15] Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil zástupkyní advokátku Mgr. Barboru Barcalovou. Jelikož ustanovená zástupkyně neučinila v řízení žádný úkon právní služby, soud jí odměnu za zastupování stěžovatele nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu